

การกำกับภาพยนตร์สารคดีแนวชีวิต เรื่อง “เกิด แก่ ตาย”

Directing Docudrama Titled “An Exhale for Its Own Death”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะการถ่ายภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุมัติศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์สารคดีแนวชีวิต เรื่อง “เกิด แก่ ตาย”
Directing Docudrama Titled “An Exhale for Its Own Death”

นางสาววิลาสินี คำยวน
Ms. WILASINEE KAMYUAN

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่.....

(อาจารย์จรรยา หะตะโยธิน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การกำกับภาพยนตร์สารคดีแนวชีวิต เรื่อง “เกิด แก่ ตาย” Directing Docudrama Titled “An Exhale for Its Own Death”
ชื่อ	นางสาววิลาสินี คำยวน
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	อ.จรรยา หะตะโยธิน

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์สารคดีแนวชีวิต เรื่อง “เกิด แก่ ตาย” ได้รับแรงบันดาลใจมาจากครอบครัวของข้าพเจ้าซึ่งเป็นครอบครัวฝั่งแม่ เนื่องจากข้าพเจ้าได้เติบโตมากับยายและครอบครัวของยายที่อาศัยอยู่ต่างจังหวัด ทำให้ข้าพเจ้ามีความสนใจและรู้สึกต่อภาพและเรื่องราวชีวิตในครอบครัวและบ้านหลังนี้ ซึ่งศิลปนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาแนวทางการกำกับภาพยนตร์สารคดีแนวชีวิต 2. เพื่อสร้างสรรค์ภาพยนตร์ในรูปแบบภาพยนตร์สั้น ขนาดความยาว 20 นาที

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพจน์เรื่องนี้สำเร็จลุล่วงมิได้ หากไม่มีผู้สนับสนุนที่คอยอยู่เบื้องหลัง ให้คำแนะนำต่างๆ ที่ข้าพเจ้าจะได้นำมาพัฒนาภาพยนตร์สารคดีแนวชีวิต “เกิด แก่ ตาย” เรื่องนี้ให้ออกมาสำเร็จด้วยดี

ขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์จรรยา หะตะโยธิน ที่คอยให้คำแนะนำให้คำปรึกษา สนับสนุนข้าพเจ้ามาตั้งแต่เริ่มต้น พัฒนาบท วางแผนการถ่ายทำ จนถึงขั้นตอนสุดท้ายช่วยทำให้ ข้าพเจ้าสามารถทำศิลปินพจน์เรื่องนี้ได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด

ขอขอบคุณครอบครัวของข้าพเจ้าที่คอยให้การสนับสนุน และให้กำลังใจตลอดการทำ ศิลปินพจน์เรื่องนี้

ขอขอบคุณเพื่อนงานและทีมงานที่คอยสนับสนุนให้กำลังใจช่วยเหลือแนะนำเสนอแนะเพื่อไป ปรับปรุงและแก้ไขในการทำศิลปินพจน์นี้ให้สมบูรณ์

วิลาสินี คำยวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ	จ

บทที่

1	บทนำ	
	ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
	วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
	ขอบเขตของโครงการ.....	1
	ลักษณะของโครงการ.....	1
	แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	1
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
2	การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล	
	การค้นคว้าข้อมูล.....	3
	พิธีกรรมเกี่ยวกับความตาย ความเชื่อและพิธีกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	9
	การเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจของผู้สูงอายุ.....	10
3	บทภาพยนตร์	
	ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์.....	12

บทที่

4	ขั้นตอนการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์	
	การวางแผนการทำงานในการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์.....	18
	เอกสารข้อมูลนักแสดง.....	23
	เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย.....	23
	สถานที่ถ่ายทำ.....	28
	แผนการถ่ายทำ.....	31
5	ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์	
	การเตรียมการก่อนการถ่ายทำ.....	34
	การถ่ายทำภาพยนตร์.....	35
6	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์	
	การตัดต่อและการลำดับเรื่อง.....	36
	การทำสีภาพยนตร์.....	38
	การทำเสียงภาพยนตร์.....	39
7	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
	บทสรุป.....	40
	ปัญหาในการผลิตภาพยนตร์.....	41
	ปัญหาด้านบทภาพยนตร์.....	42
	ปัญหาด้านการตัดต่อภาพยนตร์.....	42
	ปัญหาด้านงบประมาณ.....	43
	ข้อเสนอแนะ.....	44
	งบประมาณที่ใช้ในการถ่ายทำ.....	45
	บรรณานุกรม.....	48
	ประวัติผู้วิจัย.....	49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 2.1 คุณยายมยุรี วงศ์หนองแขงและข้าพเจ้า.....	4
ภาพที่ 2.2 ครอบครัวบุญชีวิตและครอบครัววงศ์หนองแขง	5
ภาพที่ 4.1 คุณยายมยุรี วงศ์หนองแขง	19
ภาพที่ 4.2 นายสุพจน์ วงศ์หนองแขง	20
ภาพที่ 4.3 นายวิหค วงศ์หนองแขง	21
ภาพที่ 4.4 นางสาวสุจิตรา วงศ์หนองแขง	22
ภาพที่ 4.5 เครื่องแต่งกายยาย	24
ภาพที่ 4.6 เครื่องแต่งกายลุงพจน์.....	25
ภาพที่ 4.7 เครื่องแต่งกายลุงเบิ้ม.....	26
ภาพที่ 4.8 เครื่องแต่งกายโบ.....	27
ภาพที่ 4.9 ลานบ้านภายนอก	28
ภาพที่ 4.10 ห้องครัว	28
ภาพที่ 4.11 เตียงนอนภายในห้องโถง	29
ภาพที่ 4.12 โซฟาหน้าทีวีภายในห้องโถง	29
ภาพที่ 4.13 หน้าห้องลุงพจน์หลังประตูเชื่อม	29
ภาพที่ 4.14 โรงพยาบาล.....	30
ภาพที่ 4.15 วัด	30
ภาพที่ 4.16 ถนนหน้าโรงเรียน	30
ภาพที่ 5.1 ฉากบ้าน	34
ภาพที่ 5.2 ฉากวัด	35
ภาพที่ 5.3 ฉากโรงพยาบาล	35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 6.1 ประกอบการทำสี	38
ภาพที่ 6.2 ประกอบการทำสี	38
ภาพที่ 6.3 ประกอบการทำสี	38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

1.ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจมาจากประสบการณ์ของข้าพเจ้าในวัยเด็ก ที่ได้เติบโตมากับยายและครอบครัว ประกอบด้วยลุง 2 คน ในต่างจังหวัด ความผูกพันกับยายตั้งแต่ยังเด็กทำให้ข้าพเจ้าอดคิดถึงความตายที่ใกล้เข้ามากับบุคคลสำคัญในชีวิตคนนี้ได้ ยายของข้าพเจ้าเกิดวันที่ 13 เมษายน ขณะเดียวกันทุกๆปีอายุมากขึ้นความตายใกล้เข้ามา ประกอบกับ 13 เมษายน เป็นวันประเพณี สงกรานต์ ข้าพเจ้าต้องการสะท้อนมุมมองเรื่องความตาย ความเชื่อ ความเป็นอยู่ วัฒนธรรมท้องถิ่น ผ่านทางภาพยนตร์สารคดีแนวชีวิต

2.วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 2.1 เพื่อสะท้อนมุมมองของข้าพเจ้าต่อความตายผ่านยายผู้ยังมีชีวิตอยู่
- 2.2 เพื่อศึกษาการกำกับภาพยนตร์สารคดีแนวชีวิต

3.ขอบเขตของโครงการ

ภาพยนตร์ขนาดสั้น ความยาว 20 นาที

4.ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์สารคดีแนวชีวิต นำเสนอเรื่องเล่าความตายจากหญิงชราในวัยใกล้ฝั่งและบ้านที่ผู้ฟังไปพร้อมๆกับเสาหลักของครอบครัว

5.แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

5.1 ค้นคว้ารวบรวมข้อมูล

- 5.1.1 สัมภาษณ์ยายถึงเหตุการณ์เฉียดตายของคนในครอบครัว
- 5.1.2 สัมภาษณ์คนที่อยู่ในเหตุการณ์
- 5.1.3 ค้นคว้าเกี่ยวกับประเพณีวันสงกรานต์ ความเป็นมาและตำนานในวันสงกรานต์
- 5.1.4 ศึกษาภาพยนตร์สารคดีแนวชีวิตเพื่อนำมาประยุกต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 เขียนบทภาพยนตร์

5.3 การถ่ายทำ

5.3.1 ถ่ายสารคดี (ชีวิตประจำวันของยาย/บ้าน)

5.3.2 ถ่ายภาพเหตุการณ์จำลอง

5.3.3 ถ่ายสารคดีวันสงกรานต์

6.ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ทำให้ตระหนักถึงความสำคัญของชีวิต

6.2 พัฒนาทักษะการกำกับภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

1. การค้นคว้าข้อมูล

ประสบการณ์วัยเด็กของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าเติบโตมาในครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง เนื่องจากข้าพเจ้าเป็นบุตรคนแรกและปีที่ข้าพเจ้าเกิดนั้นตรงกับช่วงของยุคต้มยำกุ้งซึ่งเป็นวิกฤติทางเศรษฐกิจ แม่ของข้าพเจ้าจึงส่งให้ข้าพเจ้าไปอยู่ในความดูแลของยายที่ต่างจังหวัดในวัยเด็ก ข้าพเจ้าเติบโตมาในครอบครัวของยายที่ประกอบไปด้วยยายผู้ซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัวและเสาหลักของบ้าน ลุงพจน์ลูกชายคนแรกของยายที่ประสบอุบัติเหตุสมองกระทบกระเทือนและลุงเป็้มลูกชายคนรองที่มีปัญหาทางจิตตั้งแต่ข้าพเจ้าจำความได้

การที่ข้าพเจ้าเติบโตมาในครอบครัวนี้ ความสบายใจเดียวที่ยังกล่อมเกล้าข้าพเจ้าให้มีชีวิตที่ปกติสุขอยู่ได้นั้นก็คือยายผู้คอยดูแลข้าพเจ้า บวกกับสภาพแวดล้อม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ในต่างจังหวัดที่ค่อนข้างเรียบง่าย มีธรรมชาติอยู่รอบตัว ข้าพเจ้าจึงมีความผูกพันกับบ้านยายที่ต่างจังหวัดเป็นอย่างมาก

ครั้งหนึ่งเมื่อข้าพเจ้ายังเยาว์ ยายและตัวข้าพเจ้านอนอยู่ในห้องโถงแรกและมักจะถือคอตูเชื่อมตรงกลางเป็นปกติ เพื่อไม่ให้ลุงของข้าพเจ้าได้เข้ามาในห้องที่ข้าพเจ้าและยายอาศัยอยู่ในเวลากลางคืน บางวันที่ลุงมีอาการทางจิตกำเริบบางครั้งจะมาเขย่าประตูเพื่อขอเข้ามาภายในห้องโถงและยายมักจะปกป้องข้าพเจ้าอยู่เสมอ ข้าพเจ้าโตมากับความบิดเบี้ยวบางอย่างที่ข้าพเจ้าไม่เคยเข้าใจในวัยเด็ก จนข้าพเจ้าฝังใจและมีความรู้สึกอันแรงกล้าต่อคนในบ้านและบ้านหลังนี้

แม้ในวัยเด็กของข้าพเจ้าจะประกอบไปด้วยยายที่ซื่อสัตย์ทุกวันกับลุงที่ไม่ปกติถึงสองคน แต่ใช้ว่าจะมีแต่เรื่องราวน่าหดหู่ ข้าพเจ้ามีวัยเด็กที่ไม่หวือหวา เนื่องจากเป็นคนไม่สูงส่งกับคนวัยเดียวกันตั้งแต่เด็ก ข้าพเจ้าจึงใช้เวลาในแต่ละวันไปกับการอยู่กับธรรมชาติ การคิดและจินตนาการไปกับการอ่านหนังสือที่ส่วนใหญ่มักจะเป็นหนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิญญาณ ความเชื่อ ผีสางและความตาย แม้เรื่องราวที่อ่านจะน่ากลัวแต่ข้าพเจ้ามีความชื่นชอบที่จะเสพเรื่องราวเหล่านี้ตั้งแต่เด็ก รวมถึงการชมความสงบในต่างจังหวัด อากาศที่สดชื่นและการสำรวจตัวบ้านข้าวของต่างๆ พร้อมกับยายที่มักจะเล่าที่มาที่ไปของสิ่งของเหล่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าสนิทสนมและมีความผูกพันกับยายเป็นอย่างมาก เนื่องจากตาได้เสียชีวิตไปก่อนที่ข้าพเจ้าจะจำความได้ ข้าพเจ้าจึงไม่มีความทรงจำกับท่าน เมื่อตาเสียชีวิตในวัย 60 ปี ยายจึงกลายเป็นหัวหน้าครอบครัวที่ยังต้องอยู่ดูแลบ้านและคนอื่นๆ ในครอบครัวต่อ เมื่อข้าพเจ้าเติบโตในระดับประถมศึกษาข้าพเจ้าได้กลับมาเรียนและใช้ชีวิตที่กรุงเทพฯ กับพ่อและแม่ แต่ทุกๆ ปีเดือนมกราคมข้าพเจ้าจะไปอาศัยที่บ้านยายตลอดปีเดือนมกราคมด้วยเหตุผลเดียวคือข้าพเจ้าคิดถึงยาย และเพราะข้าพเจ้ามีความรู้สึกกับยายเป็นอย่างมาก เมื่อตอนสมัยเด็กๆ ข้าพเจ้าจึงมักจะเรียกร้องให้ยายอยู่กับข้าพเจ้าตลอดไป ไม่ต้องการให้ยายหายไปไม่ว่าด้วยเหตุผลใดก็ตามแต่

มีครั้งหนึ่งในวัยเยาว์ เป็นเหตุการณ์ในความทรงจำที่เลื่อนกลางแต่ความรู้สึกกลับชัดเจนและยังจดจำความรู้สึกนั้นได้จนปัจจุบัน คือนั่งที่ข้าพเจ้าและยายนอนคุยกันในช่วงกลางคืนก่อนที่จะเข้านอน ข้าพเจ้ากับยายมักจะคุยกันเกี่ยวกับภาพนี้ ยายมักจะบอกว่าตนคงจะไม่สามารถมีชีวิตได้นานเนื่องจากอายุมากแล้วข้าพเจ้าในวัยนั้นที่ยังเอาแต่ใจและไม่รับฟังเหตุผล มักจะไม่รับฟังรวมถึงบอกแกมบังคับไม่ให้ยายจากข้าพเจ้าไป

หลายครั้งยายก็มักจะเป็นฝ่ายยอมที่จะไม่พูดอะไรต่อเพื่อให้ข้าพเจ้าหยุดร้องไห้ แต่ในคืนหนึ่งยายของข้าพเจ้ากลับไม่เลือกที่จะเงยบแต่กลับพูดว่า “ยายห้ามความตายไม่ได้ แต่ถ้ายายตาย ยายจะเป็นผีกลับมาหาหนูจะมานั่งอยู่ที่ปลายเตียงมาลูบขาหนู” ข้าพเจ้ากลัวจับใจเมื่อได้รับฟังสิ่งนั้นบวกกับมือของยายที่ลูบสัมผัสของข้าพเจ้าอย่างหยอกล้อ แต่อีกด้านหนึ่งของความรู้สึกข้าพเจ้ากลับเศร้าที่ความตายเป็นเรื่องที่ไม่อาจห้ามได้ ข้าพเจ้าในวัยเด็กจนถึงตอนนี้ในปัจจุบันยังรู้สึกเศร้าใจ หดหู่เกี่ยวกับเรื่องความตายและการจากลา ความไม่ยั่งยืนในความสัมพันธ์ของทุกสิ่ง และความเป็นไปของสรรพชีวิตที่ต้องจากลา

ภาพที่ 2.1 คุณยายมยุรี วงศ์หนองแขงและข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำบอกเล่าของยายประวีติครอบครัว (ถอดเทป วันที่ 26/6/61)

ภาพที่ 2.2 ครอบครัวบุญวิชีวิตและครอบครัววงศ์หนองแขง

แต่ก่อนยายก็อยู่กับพ่อกับแม่ไข่ม้อย ก็เลยมาแต่งงาน พ่อกับแม่ก็มีลูกด้วยกัน 5 คน ยายสุข ตาหลอด ตาเดือน แล้วก็ยายนี้ ยายดิบ ตาลพ ก็เลยต่างคนต่างแยกกันไปทำงาน มีครอบครัวใครครอบครัวมัน ยายก็เลยมาแต่งงานกับ ตาคูณ ก็ได้ลูกด้วยกัน 4 คน ก็มีลุงพจน์ พร ลุงเบิ้ม แมว แมวคนสุดท้าย ยายมีลูกผู้หญิงคนเดียว แต่ไอ้แมว ต่อมาก็ ตาลพไม่มีคนเลี้ยงไอ้แต่ไข่ม้อย เขาเล็กกัน พ่อกับแม่เขาเล็กกัน ยายเลยเลี้ยงไอ้แต่ พ่อออกจากโรงพยาบาลมาเดือนเดียว ยายก็เลี้ยงเขาจนเป็นสาวนั่นแหละ จนจบม.6 พวกลุงพจน์ก็เหมือนกันนั่นแหละ ลุงพจน์จบปวส. แมวก็จบปวช. พรก็จบปวช. ลุงเบิ้มจบม.3 ลุงเบิ้มเรียนหนังสือไม่เก่งไปไม่รอด ก็เลยจบออกมาทำงาน ลุงเบิ้มก่อนจะเป็นประสาทก็ไปกับเพื่อน ไปทำงานในกรุงเทพ เขาก็ไปบังคับกินเหล้า กินม้าละมั้ง ทะเลาะกันก็เลยเป็นมาแต่กรุงเทพนูน มาที่เอาไปรักษาจิตเวช ก็อยู่อย่างนี้แหละ เป็นมาแต่กรุงเทพ แต่ก่อนลุงเบิ้มเราก็ได้ไปเป็นทหารเกณฑ์อยู่นะ 2 ปีนะ ไม่ใช่ว่าเป็นอย่างนี้เลย เป็นทหารแต่ก่อนเราก็เก่งอยู่ ไปจบแล้วก็ออกมานั่นแหละ ก็เลยไปทำงานกรุงเทพก็เลยไปเป็นมานั่นแหละ ไปกินอะไรไม่รู้ พอติลุงเบิ้มก็มาเป็นอย่างนี้ ต่อมาแมวกี่มีลูกนะ มันแต่งงานก็มีไอ้เฟิร์นเนี่ย แมวกี่มาออกอยู่กับยายไข่ม้อย มาออกอยู่กับยาย ยายก็ดูจนก็ปี จนแมวมารับไปเรียนอนุบาลอยู่กรุงเทพ 3 ปีไอ้แต่ก็อยู่กับยายแต่ก็ลูกตาลพนั่นแหละ ก็อยู่กันอย่างนี้แหละ ตอนนี้อายอายุ 81 ปีก็เดือน ถ้าถึงเมฆานี้อายอายุ 82 ปี ปีไหนแมวมารับยายก็ได้ลงไปไข่ม้อย อยู่ปิดทอม แล้วยายก็กลับ ต่อมาลุงพจน์ก็ได้ลูกไอ้โบนี่แหละ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-แล้วตอนนี้มีโรคป่วยอะไรไหม

ยายมี มีเบาหวาน ความดัน ไขมัน 3 อย่าง แต่ความดันนี้เยอะอยู่นะ หมอว่ามันสูงแล้วนะยาย แต่เบาหวานนี้ปกติแล้ว กินยาครึ่งเม็ดกินตอนเช้าก่อนทานอาหาร ความดันไขมันนี้ก็กินตามอาหาร

-แต่ก่อนยายเคยทำอาชีพอะไรบ้างแล้วตอนนี้ทำอะไร

ยายก็กินสูงอายุสิ เดือนละ 800 ยายก็ไม่ได้ทำงาน ทำงานอยู่บ้านนี้แหละ ทำงานอยู่บ้านแล้วก็ เงินเดือนก็เงินเดือนลุง พงษ์นี่แหละ ให้เดือนละ 5,000 ใช้กินกับให้น้องไปโรงเรียนด้วย ยายก็ดูแลบ้านนี้แหละ

-แล้วตอนที่ลุงเบ้มกลับมาแล้วพาไปรักษา ยายเสียค่ารักษาเท่าไร

ไม่ได้เสียอะไร ทำใบส่งตัวเลย ทางโรงพยาบาลเขาส่งให้ เขาส่งไปไป เราก็ดูยามาฟรี ไม่ได้เสีย นี่ก็จะไปสารคามก็หมดแล้ววันที่ 28 เขาก็จะให้ไปหาหมอ ให้เขาทำใบส่งตัวให้ ลุงวานบ้านเราที่ส่งไปไม่ได้เสียเงิน เขาก็จัดยาให้ฟรี

-ยายช่วยเหลือแม่หรือครอบครัวยังไง

แต่ก่อนยายก็หาเงิน ก็ทำนาทำอะไรขาย ใช้น้ำย่ะ แต่ยายยังไม่แก่ นะ ตาคูณแก่ก็เป็นภารโรงเนอะ เงินเดือนครั้งแรก 320 นะ มาตอนแก่ป่วยนี่ถึงหมื่น ก็ใกล้จะตายแล้วแหละ ได้หมื่น กินเหล้ามากเนอะ ตอนตาย ยายก็ยังไม่แก่ นะ 60 ยายก็ทำอะไรทำอะไรได้ หารับจ้าง เขาจ้างอะไรยายก็ได้ เดียวนี้ทำอะไรไม่ได้แล้ว นิ่งคาที่ เมื่อก่อนก็รับจ้างไปดำนา เขาจ้างไปไหนยายก็ไป แต่ก่อนนะ ยายก็เลี้ยงวัวเนอะแต่ก่อนมีวัวเยอะนะ ยายมีวัวตั้ง 12 ตัว เลี้ยงวัวขายวัวขายอะไร อยู่ในโรงเรียนยิ่งเลี้ยงมาก

-แล้วทำไมถึงไม่เลี้ยงแล้วอะ

เดี๋ยวมันเลี้ยงไม่ได้แล้ว มันไม่มีคนดูแล ไปดำนายายก็เอาเฟิร์นไปนั่งใต้ต้นไม้ จำได้มั๊ย แล้วก็ไปอยู่กับเพื่อนคนหนึ่งผู้ชาย แล้วยายก็ลงดำนา ไร่โอบเหมือนกัน ยายก็เกี่ยวข้าวยายก็เอาเสื่อไปปูกับต้นข้าวต้นอะไร เหยียบฟางลง แต่ก่อนยายไม่ได้นั่งอยู่เฉยๆนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-ลุงพจน์ละ

ลุงพจน์จบปวส.ใช้มัย ทำงานอยู่ที่สมุทรปราการนะ เป็นทำงาน ทำรถอะ พวกทำรถยนต์อะ ฝ่ายแผนกอะไร ยายก็ไม่รู้เนอะ ก็ขึ้นมาบ้าน ปีที่ขึ้นมาขึ้นนั้นก็มากินเหล้ากับเพื่อน ที่นี้จะไปเยี่ยมตาตลอดที่บ้านรินฟ้านะ เลย ก็มาแหละมั่งไปตาเสาไฟฟ้านะ ตาเสาไฟฟ้า ก็ไปเลย หลับไปเลย ก็เอาไปสารคาม สารคามก็ส่งขอนแก่น แล้วก็กลับมาสารคามอีก เป็นเจ้าชายนิทราดังนาน 4-5 ปีนั้นแหละ ไม่รู้เรื่อง ยายมันยังไม่รู้ว่ายายเป็นแม่มันเลย ยายหัดพูดให้ แต่เป็นจริง ๆ นั้น 9 ปี ลุงพจน์นี่นะ พอ 9 ปีแล้วก็ขึ้นไปทำงานอีก แต่ไม่ได้ทำที่เก่า ไปทำบริษัทอะไรก็ไม่รู้ พอตีไปได้แม่โ้วโ้วนี่แหละ ก็เลยพากันขึ้นมา มาตลอดโ้วโ้วนี่แหละ ก็เลยออกงานมาอยู่กับยาย อยู่กับยายนานอยู่เลี้ยงวัวเลี้ยงอะไรนี่แหละ แต่เดี๋ยวนี้ไปทำงานพวกยามอะไรนี่แหละ ทำมาได้ 5-6 ปีแล้วแหละ เลยมาทำอยู่ที่โรงสีนี้ โรงสีข้าวสีอะไร ได้ทำประกันสังคมอยู่นะ เดี่ยวนี้ก็ทำเป็นลูกจ้างประจำ แล้วแก่ก็ได้เดือนละ 8,500 ก็ไม่ได้เสียอะไรนะอยู่บ้านก็กินข้าวบ้าน พอสิ้นเดือนแก่ก็ให้ยาย 5,000

-ป้าพร

ป้าพรก็เรียนจบปวช.ก็เลยออกไปหาทำงาน ก็เป็นกะเทย เด็กๆใส่รองเท้าส้นสูงเล่นอยู่หน้าบ้าน หลังในบ้านนะ ก็พากันนั่งกระโปรงใส่กระโปรงเต็นอะไรนั่นแหละ ยายก็ว่ามันเป็นกะเทย คนอื่นเขาก็ว่าจิ้งนี่แหละ แต่บอกยังไงมันก็ไม่ฟังเนอะ เลิกโรงเรียนมันก็ไม่เข้าบ้าน มันก็เรียนสารคามใช้มัย เรียนปวช. พอลงรถมันก็ไปบ้านเพื่อน จับกลุ่ม มันเป็นแท้เลยนะ เป็นออกหน้าออกตา เป็นตอนเรียนปวช.นั่นแหละ มันไปเป็นอยู่ที่โรงเรียนนั่นแหละ ตาเคยตีป้าพร ไม่ให้เป็นที่จนตายเลือดขึ้นตัวหมดแล้ว อาจารย์รัชนี่มาเอาไปทายานะ ทายาให้ มันไม่ฟังหรอก ไม่ฟังแล้ว แต่ลุงพจน์เขาดีนะ ดีที่สุดเลย ยายให้ 20 บาทไปเรียนสารคาม เหลือกลับบ้านด้วย ตอนเรียนจบมีเงินในบัญชีมัน 3,000 บาทนะ ถ้าไม่เป็นอย่างนี้ยายว่ายอดเลย ยายก็ว่าจะฝากคนนี่คนนั่นแต่ก็ไอพจน์มันไม่พูดไม่จาแต่ก่อน สมองกระตบกระเทือนนี่แหละถึงพูด

-ลุงเป๋ม

ลุงเป๋มก็เรียนม.3แหละเนอะ ก็ออกมาทำนา เลี้ยงวัว จนมาไปทำงานรับจ้าง ประสาทมาก็ยังเลี้ยงวัวอยู่เนอะจนไม่กี่ 3-4 ปีนี้แหละที่ไม่ได้เลี้ยงวัวแล้วขายส่งสารมัน ถ้ามีคนกระตบกระเทือนแรงๆเป็นนะ ต่าพูดหมดวันเลยนะถ้ามีคนว่า ถ้าไอพจน์มันเถียงกันหรือว่าทะเลาะกันก็เป็นนะ กับมันกินน้ำโค้กหลายๆก็เป็นนะบ่นพูดหมดวันเลย แต่มันไม่เคยตีไม่เคยฆ่าใครเลยนะ แต่พูดคนเดียว คนนี่คนนั่นว่า แต่ว่าอยู่บ้านเรานี้แหละ ไม่ได้ไปว่าข้างนอกนะ ก็ตีมันไม่ไปทะเลาะใคร

ก็เสียใจอยู่นะ ลุงพจน์ถ้าไม่ป่วยนี่นะ พอรถชนได้ 3 วัน ทางทหารก็ทำใบทหารเรียกตัวแล้วนะ เรียกตัวไปเป็นครูฝึกครูทหารอยู่ขอนแก่น พ่อแม่ก็นั่งร้องไห้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยายก็ดูแลอยู่อย่างแข็งแรงลูก ไม่ดูแลใครจะดูแลทีนี้ละ เพื่อยายเป็นไรไปก็ไม่รู้ว่าใครจะดูแลทีนี้

ไม่ได้เตรียม ไม่มีอะไรละ ยายก็แบ่งที่ดินเท่านั้นแหละ นายายก็แบ่งให้แล้ว ที่ดินก็แบ่งให้แล้ว ป้าพรก็ให้แต่แกขายให้
ลุงพจน์กับลุงเบิ้มแล้ว นาก็ให้ลุงพจน์ สวนก็ให้ลุงเบิ้ม ของแมวยายก็ให้

-แล้วถ้ายายไม่อยู่ใครจะดูแลบ้านต่อไป

ยายจะไม่รู้แล้ว ยายตายแล้ว ยายจะไปรู้หรือว่าใครจะดูแล ห่วงยังงายตายแล้ว มันจะมาห่วงได้หรือ เห็นมัยตาคุณ
ตายแล้วมาห่วงไหม

คำบอกเล่าของยายเรื่องผี

ยาย : แม่ใส่ชุดธรรมดา ยายก็ใส่ชุดธรรมดา แบบไปดูหมอลำเฉยๆเนอะ กลางคืนเนอะ จนว่าหนึ่ง งานสัปดาห์แล้ว ยาย
ก็เลยมาบ้าน ตะกี้ยายปได้ยู่นี้ นี้อยู่ในโรงเรียนเนอะ ตาเป็นนั่น ภารโรงหนะ มันก็เดินออกหน้าพวกยาย ยายว่า
ทำแทน ทำแทน ยายว่า ทำแทนอย่าเพิ่งไวหลาย อัน ทำยายแทน มันก็แว็บเข้าโรงเรียน พอขึ้นพวกยายย่างไปสัพัน
หายไปว่าชั้นเหมะ ไอ้ตุลุลุงบุญนั่นแหละตาย ที่รดตานะ

นี่วัดใกล้ๆนี้ ยายจะกลับบ้าน พวกกันไปสองหรือสามคน พอไปเลี้ยงสี่แยกนี้ มันจะเข้าโรงเรียนใช้มัยลูก ก็เลยเห็น มัน
กำลังเดินออกหน้าพวกยาย กำลังจะเลี้ยงเข้าโรงเรียน ยายก็เลยเรียก มันดึกแล้วนะเนี่ย จะเลิกแล้วนะงาน ยายเลยว่า
ทำแทนทำแทน ทำยายแทน ยายพอมิห่มุ พวกยายก็เล่นน้ำ ย่างน้ำ มันเลี้ยงเข้าไปบ่ทันมันเหมะ มันหายจากพวก
ยายก่อน ก็รู้ยู่ว่าไอ้ตุตตายแล้ว ลูกตาบุญหนะ

คำบอกเล่าของยายเรื่องผี

วัดนี้เค้ามีทำบุญนะเฟิร์น ทำบุญแล้วก็มิมหรสพ ทางบ้านเราเค้าเรียกแนวังน พวกคนก็พากันไปดู ก็ไปดูกันหมดนั่น
แหละ ยายก็ไป พากันไปดู ที่มันดึกแล้ว มันจะเลิกแล้ว เลยจะกลับบ้าน พากันกลับบ้าน กลับมาก่อน ไม่มีใครนะ
ยายมากับลูก มากันสองคน พอเลี้ยงสี่แยกเนี่ย ยายก็เห็นคนเดินอยู่ข้างหน้ายาย นุ่งเสื้อขาว กางเกงดำ ยายก็เลยพูด
รยายด้วย รยายด้วย อย่าเพิ่งเข้าไปโรงเรียน รยายด้วย มันก็ไม่รยาย มันก็เดินไป ยายก็เลยว่า ไปไป เร็วๆเรา
วิ่งตาม พอวิ่งตาม เลี้ยวเข้าตรงนั้น เลี้ยวหาย มันก็หาย เลี้ยวเข้าตรงนั้นมันก็หาย ยายพูดให้รอ มันก็ไม่รอ เลี้ยวเข้า
ตรงนั้น พวกยายก็รีบวิ่งไป บ้านยาย เป็นภารโรง มันก็เลี้ยงเข้านั้นแหละ บ้านตาบุญเนี่ยแหละ บ้านพ่อเขา มันหายตัว
แล้วยายก็ไม่คิดว่าเป็นใคร ไอ้ตุเนี่ยแหละ ตายโหงด้วยนะ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พิธีกรรมเกี่ยวกับความตาย ความเชื่อและพิธีกรรมที่เกี่ยวข้อง

วิกฤตการณ์สุดท้ายของชีวิตมนุษย์ที่มีความสำคัญที่สุด และเป็นปัญหาสากลที่มนุษย์ทุกสังคมในโลกต้องเผชิญก็คือความตาย ที่ส่งผลกระทบต่อทั้งในระดับปัจเจกบุคคล และในระดับสังคมที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อรับกับการสูญเสียสมาชิกในชุมชนของตนไป ยิ่งถ้าหากบุคคลที่ตายเป็นคู่สมรสหรือญาติสนิทย่อมส่งผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว กิจกรรมทางเศรษฐกิจ อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดและกิจกรรมด้านอื่นๆ ที่สมาชิกที่ยังมีชีวิตอยู่ต้องเผชิญ เนื่องจากแบบแผนของชีวิตในครอบครัวต้องถูกสั่นสะเทือนจากความตายของบุคคลในครอบครัว และหากเป็นสังคมหรือชุมชนขนาดเล็กที่ผู้คนมีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่นแล้ว การตายของสมาชิกในกลุ่มย่อมก่อให้เกิดความตึงเครียดหวาดกลัว ที่แทรกซึมไปทั้งโครงสร้างของสังคมนั้นๆ ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสำคัญทางสังคมของผู้ตายที่มีต่อสังคมที่ตนดำรงอยู่ หากผู้ตายยังอยู่ในวัยเจริญวัยและเป็น หัวหน้าครอบครัวย่อมต้องทิ้งภาระความรับผิดชอบและบทบาทหน้าที่ที่สำคัญมากกว่าการตายของเด็กในครอบครัวธรรมดาคนหนึ่งอย่างแน่นอน กล่าวอย่างง่าย ๆ การตายของบุคคลหนึ่งย่อมหมายถึงการเกิดของอีกคนหนึ่งด้วย คือคนที่ต้องมาสวมบทบาทฐานะแทนคนที่จากไป ดังนั้นความตายของสมาชิกคนใดก็ตามในกลุ่มอย่างน้อยก็ก่อให้เกิดปฏิกริยาของกลุ่มคนที่มีความสัมพันธ์กันกว้างขวางกว่าขอบเขตความสัมพันธ์ในกลุ่มเครือญาติเท่านั้น

ทุกสังคมในโลกต่างก็มีวิธีการแก้ปัญหาความกลัว ความระส่ำระสายของความสัมพันธ์ที่ถูกกระทบรวมทั้งมีการพยายามหาทางกำจัดและหาทางป้องกันผลร้ายต่างๆที่จะเกิดตามมาจากการสูญเสียชีวิตของสมาชิกในสังคมนั้นเอง ดังจะเห็นได้จากประเพณีพิธีกรรมเกี่ยวกับการทำศพที่ปฏิบัติกันในรูปแบบที่แตกต่างกันไปตามปัจจัยต่างๆ เช่น ยุคสมัย สภาพภูมิศาสตร์ และประวัติศาสตร์วัฒนธรรม ของแต่ละสังคม ที่สะท้อนถึงความพยายามของมนุษย์ที่จะเชื่อมโยงระหว่างโลกที่ตนเองรู้จักกับโลกที่ดูลึกลับน่าสะพรึงกลัวเพื่อให้วิญญาณของผู้ที่จากไปได้อยู่อย่างมีความสุขตามความเชื่อเกี่ยวกับชีวิต หลังความตายรวมทั้งความนึกคิดเกี่ยวกับสภาวะและสถานที่ที่ผู้ตายจะอยู่อย่างไรต่อไป (ปราณี 2534: 5)

พิธีศพส่วนใหญ่จะสะท้อนให้เห็นถึงความหวาดกลัววิญญาณหรือผีของคนตาย ซึ่งมักเชื่อว่าผู้ตายจะเปลี่ยนสภาพไปเป็นวิญญาณที่ร้าย อาจนำอันตรายมาสู่คนเป็นได้หรือในบางสังคม เช่น สังคมจีนโบราณบทบาทของผู้ตายอาจมีสูงมากต่อความเจริญ ความสมบูรณ์พูนสุขของญาติที่ยังมีชีวิตอยู่จนก่อให้เกิดลัทธิบูชาบรรพบุรุษขึ้น ซึ่งมีอิทธิพลต่อการกำหนดโชคชะตาของสมาชิกในสังคมหรือเผ่าพันธุ์นั้นๆ ด้วย จึงจำเป็นต้องมีพิธีเช่นไหว้ตามกำหนดเวลาหรือตามฤดูกาลต่างๆ ในส่วนของความหลากหลายของรายละเอียดในพิธีศพของกลุ่มชนต่างๆที่ยึดปฏิบัติกันขั้นตอนต่างๆของพิธีศพจะสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อที่ว่าความตายมิใช่เป็นเพียงจุดสิ้นสุดของชีวิตโดยสมบูรณ์เท่านั้น แต่ยังคงเป็นการเปลี่ยนสภาพจากโลกที่อาศัยอยู่หรือจากสิ่งมีชีวิตไปสู่อีกโลกหนึ่งหรืออีกภาวะหนึ่งซึ่งประกอบด้วยพิธีกรรมเกี่ยวกับการแยกตัวหรือแยกคนตายออกจากคนเป็นพิธีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพ เช่น การปล่อยให้น้ำเปื่อยให้หมกหมักในหลุมแต่กระดูกหรือการเผาและพิธีการรวมตัวของผู้ตายในโลกใหม่กับบทบาทใหม่ที่จากไปจากโลกคนเป็น (ปราณี 2534: 6)

ปราณี วงษ์เทศ.(2534). *พิธีกรรมเกี่ยวกับการตายในประเทศไทย*. เอกสารประกอบการจัดนิทรรศการ

เรื่อง “ประเพณีเกี่ยวกับชีวิต” ณ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร มหาวิทยาลัย ศิลปากร

วันที่ 17 ตุลาคม - 6 พฤศจิกายน. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป จำกัด.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจของผู้สูงอายุ

สังคมไทยเป็นสังคมใหญ่และมีความผูกพันกันมากในครอบครัว ลักษณะครอบครัวของคนไทยจึงมักจะเป็นครอบครัวใหญ่ มีการแสดงความรักยกย่องผู้อาวุโสและถือเป็นมงคลอันดีที่จะได้เลี้ยงดูตอบแทนบุญคุณเมื่อยามท่านแก่เฒ่าหรือเจ็บป่วย ซึ่งจะเป็นไปตามธรรมเนียมชาติอันแท้จริงของทุกคน และเป็นหน้าที่ของลูกๆหลานๆจะต้องให้การดูแลรักษาพยาบาลอย่างดีที่สุด

ในผู้สูงอายุจะมีการเปลี่ยนแปลงของร่างกายไปในทางเสื่อมมากกว่าการเจริญเติบโต การเปลี่ยนแปลงของอวัยวะต่างๆ ในร่างกายของแต่ละคนจะเกิดขึ้นไม่พร้อมกันและไม่เท่ากัน

วัยสูงอายุเป็นวัยแห่งความสุขรอบคอบ เนื่องจากผ่านประสบการณ์มามากทำให้มองเห็นการณ์ไกล มีการตัดสินใจที่ดีกว่าวัยอื่นๆ เป็นช่วงสุดท้ายของชีวิตนับตั้งแต่อายุ 60 ปีขึ้นไป

สภาพความเสื่อมถอยทางร่างกายและจิตใจจะมีมากในระยะนี้ ขาดความคล่องแคล่ว ว่องไว ความจำเสื่อม ความคิดความอ่านช้าลง สภาพทางร่างกายเสื่อมถอย หูตึง ตามัว ผมหงอก เป็นต้น

ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้เป็นผลทำให้ดุลการเจริญเติบโตลดลง แต่ความเสื่อมโทรมเพิ่มมากขึ้น ในลักษณะอนิจจังสังขารเป็นสิ่งที่ไม่เที่ยงแท้แน่นอน มีเกิด มีแก่ มีเจ็บ และก็มีตาย ซึ่งผู้เข้าสู่วัยสูงอายุจะต้องยอมรับและรับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงเสียแต่เนิ่นๆ เพื่อสร้างความพร้อมในการปรับตัวที่จะเป็นผู้สูงอายุอย่างมีความสุขหรือดูแลให้ผู้สูงอายุมีความสุขตลอดไป

การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เช่นการเปลี่ยนตำแหน่งในครอบครัวก็เป็นสิ่งหนึ่งที่ผู้สูงอายุจะต้องยอมรับ จากที่เคยเป็นหัวหน้าครอบครัวก็จะกลายเป็นสมาชิกคนหนึ่งในครอบครัว เป็นที่ปรึกษาหรือผู้คอยดูแลบ้านหรืออาจเป็นผู้อาศัยไป

การเสื่อมความเคารพและการถูกทอดทิ้งจะเป็นปัญหาต่อสุขภาพจิตมาก มีความวิตกกังวลบางรายอาจแยกตัวเองเป็นบุคคลไร้ความสามารถ สูญเสียความรู้สึกมีค่าความเป็นเอกลักษณ์ของตนเองซึ่งทำให้เกิดข้อขัดแย้งในตัวเองและจะเพิ่มมากขึ้นตามระดับอายุ

ชื่อไฟล์: 101-021

นิตยสารหมอชาวบ้าน เล่มที่: 101

เดือน/ปี: กันยายน 2530

คอลัมน์: อื่น ๆ

นักเขียนรับเชิญ: จันทนา รณฤทธิ์วิชัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์

ประเด็น (Theme) มุมมองข้าพเจ้าต่อยายและเรื่องเล่าความตาย

พล็อต (Plot)

หนึ่งวันของหญิงชราทั้งสามเรื่องเล่าเกี่ยวกับความตาย และบ้านที่ผู้ฟังไปพร้อมกับเสาหลักของครอบครัว

เรื่องแต่ง

เด็กหญิงนั่งดูรายการผีตอนกลางคืน ยายของเธอตะโกนเรียกให้เธอไปนอน เธอเดินไปปิดทีวี ในความมืดเธอเห็นชายเสื้อของคนเดินนำหน้าเธอไปทางประตูเชื่อมของบ้าน เธอเข้าใจว่าเป็นยายของเธอจึงเอื้อมมือไปคว้าชายเสื้อแต่ไม่ทัน เธอเรียกยายให้หยุด แต่เสียงยายกลับตอบดังมาจากทางด้านหลัง เธอตกใจ รีบวิ่งไปหายายและกอดยายไว้แน่น ยายตะโกนว่าตาของเธอที่ตายไปแล้วว่าอย่ามาหลอกหลาน เธอกอดยายและมองไปที่ประตูทางเชื่อม แสงเงาที่พาดอยู่หลังประตุนั้นทำให้เห็นเพียงท่อนล่างของชายชราที่ยืนอยู่

สารคดี

ตอนเช้า

เสียงไก่ขัน ฟังส่วตอนเช้ามืด เสียงยายเตรียมอาหาร ฟังเริ่มสว่าง ยายเดินตามทาง เดินพร้อมกับชาวบ้านคนอื่นเพื่อไปทำบุญที่วัด เสียงมัคทายกกล่าวให้ชาวบ้านว่าตาม เพื่อถวายภัตตาหารแก่พระสงฆ์ บรรยากาศสงบนอกโบสถ์ นกบินออกหากิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียงยายเล่าถึงลุงพจน์

(ลุงพจน์จบวส.ใช้มัย ทำงานอยู่ที่สมุทรปราการนะ เป็นทำงาน ทำรถอะ พวกทำ รถยนต์อะ ฝ่ายแผนกอะไร ยายก็ไม่รู้เนอะ ก็ขึ้นมาบ้าน ปีที่ขึ้นมาบ้านนั้นก็มากินเหล้ากับ เพื่อน ที่นี้จะไปเยี่ยมตาตลอดที่บ้านรินฟ้านะ ก็มาแหละมั้ง ไปตำเสาไฟฟ้านะ ตำเสา ไฟฟ้า ก็ไปเลย หลับไปเลย ก็เอาไปสารคาม สารคามก็ส่งขอนแก่น แล้วก็กลับมาสารคามอีก เป็นเจ้าชายนิทราตั้งนาน 4-5 ปีนั้นแหละ ไม่รู้เรื่อง ยายมันยังไม่รู้ว่ายายเป็นแม่มันเลย ยายหัดพูดให้ แต่เป็นจริงๆ นั้น 9 ปี ลุงพจน์นั้นะ พอ 9 ปีแล้วก็คืนไปทำงานอีก)

ภาพ

หน้าประตูห้องที่ถูกล็อคด้วยแม่กุญแจ รูปถ่ายลุงพจน์บนขอบประตูห้อง แก้อั้ไซฟาวางไว้หน้าทีวีที่ปิดอยู่ แสงแดดลอดมาจากฝ้าที่พัง ใบหน้าลุงพจน์ยิ้มกริ่ม รอยแผลเป็นที่เหล่ขวา จอทีวีที่ฉายรายการมวย ลุงพจน์นั่งอยู่บนแก้อั้ไซฟา หน้าทีวีดูมวย ภาพพระอาทิตย์กำลังตก ภาพถนน ภาพเสาไฟฟ้า

ตอนบ่าย

เสียงเพลงวิทยุตั้งจากสวนหลังบ้าน

ยายนอนอยู่บนแคร่ไม้ แหมลงวันบินตอมเกาะตามตัวยาย กล่องยาและกาน้ำร้อนวางไว้ ใกล้ตัวยาย แสงแดดลอดผ่านช่องที่ฝุพังตามหลังคาบ้าน ส่วนต่างๆของบ้านที่ฝุพัง ฝุนปลวกร่วงลงจากไม้ที่ฝุ ห้องน้ำที่พื้นแห้ง แสงลอดจากสังกะสีที่รั่วเป็นดวงๆ

เสียงยายเล่าถึงลุงเบิ้ม

(ลุงเบิ้มก็เรียน ม.3 แหละเนอะ ก็ออกมาทำนา เลี้ยงวัว จนมาไปทำงานรับจ้าง ประสาทมาก็ยังเลี้ยงวัวอยู่เนอะจนไม่กี่ 3-4 ปีนี้แหละที่ไม่ได้เลี้ยงวัวแล้วยายสงสารมัน ถ้ามีคนกระแทกกระเทือนแรงๆเป็นนะ ต่ำพูดหมดวันเลยนะ ถ้ามีคนว่า ถ้าไอ้พจน์มันเถียงกัน หรือว่าทะเลาะกัน ก็เป็นนะ กับมันกินน้ำโค้กมากๆก็เป็นนะบ่นพูดหมดวันเลย แต่มันไม่เคยดี ไม่เคยฆ่าใครเลยนะ แต่พูดคนเดียว คนนี้คนนั้นว่า แต่ว่าอยู่บ้านเราเนี่ยแหละไม่ได้ไปว่าข้างนอกนะก็ตีมันไม่ไปทะเลาะใคร)

ภาพ

กลุ่มควันไฟลอยขึ้นบนหลังคา ลุงเบิ้มนั่งอยู่หน้าเตาไฟ กาน้ำต้มนบนเตาไฟ ลุงเบิ้มยื่นหันหลังพิงเสา หยากไยขึ้นตามกองฟืนไม้แห้ง ลุงเบิ้มที่นั่งหน้าเตาไฟดูทีวีสีไม่ปลอดภัย ด้านหลังของลุงเบิ้ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียงลุงเบิ้มเล่า

(ลุงเป็นบ้า ลุงไปทำงาน ทำงานกรุงเทพ ข้าเจ้าใส่น้ำ ยาม้า ข้าเจ้าใส่น้ำให้กิน มันเลย เป็นบ้าเลย ยาม้า สมัยเก่าพุ้นแหละ ข้าเจ้าใส่น้ำคนก็เกี้ยว คนก็เห็ดงานไว เห็ดงานหลาย ข้าเจ้าใส่กระตักเลย เห็ดใส่กระตักน้ำเลย)

ภาพ ลุงเบิ้มเดินถือวิทยุที่กำลังเปิดเพลงลูกทุ่งเดินไปทางสวนหลังบ้าน

ตอนเย็น

พระอาทิตย์กำลังตกดิน ลุงเบิ้มเดินตามถนนในมือถือถุงไข่ไก่ ยายทำอาหารเย็น ควันลยจากครัวหลังบ้าน ลุงเบิ้มยืนอยู่หน้าเตาไฟคอยใส่ฟืน ลุงพจนใส่ชุดเครื่องแบบรบ. นั่งทานอาหารเย็นที่แคร่ไม้ในห้องนั่งเล่น ยายนั่งดูทีวีตอนค่ำทีวีกำลังฉายข่าวภาคค่ำ

เสียงแม่อวยพรวันเกิดยาย ขอให้อยู่กับลูกหลานไปนานๆ

ภาพ ไฟข้างทางค่อยๆติดทีละดวง

ยายเล่าเรื่องผี

(นี่วัดใกล้ๆนี้ ยายจะกลับบ้าน พวกกันไปสองหรือสามคน พอไปเลี้ยวสี่แยกนี้ มันจะเข้าโรงเรียนใช้มัยลูก ก็เลยเห็นมันกำลังเดินออกหน้าพวกยายกำลังจะเลี้ยวเข้าโรงเรียน ยายก็เลยเรียก มันดึกแล้วนะ จะเลิกแล้วนะงาน ยายเลยว่า ทำแทน ทำแทน ทำยายแทน ยายพอมิหมู่ พวกยายก็เล่นนำ อย่างนำ มันเลี้ยวเข้าไปทันมันแหมะ มันหายจากพวกยายก่อน ก็รู้ว่าไอ้ตุตตายแล้ว ลูกตาบุญนะ)

ภาพ

ยายกับเด็กสาวเดินอยู่หน้าโรงเรียนตอนค่ำ ในมือถือเสื่อรองนั่ง ยายและเด็กสาวยื่นโบกมือเรียก ทางเดินที่ว่างเปล่า

เสียงยายพูดว่า ไม่รู้จะอยู่ไปอีกนานแค่ไหน คนจะตายมันก็ต้องตาย จะห้ามได้หรือ

ภาพ

กลางคืน ยายนอนหลับอยู่บนเตียง เสียงจิ้งหรีดร้องระงม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่องแต่ง

ยายและเด็กหญิงล้มตัวลงนอน และเริ่มคุยกันเกี่ยวกับอาชีพในอนาคตของเด็กหญิง ยายแนะนำว่าเมื่อเธอโตให้ทำงานข้าราชการและกลับมาอยู่ต่างจังหวัด เธอตอบปฏิเสธยาย เพราะเธอจะไม่ทำงาน เธอบอกกับยายว่าเธอจะไปตามหารัฐกินน้ำและจะขโมยไหใส่น้ำทองคำจากรัฐกินน้ำแล้วนำไปขาย จะได้สบายไปทั้งชีวิตจากนั้นจะนำเงินมาแบ่งยาย ยายตอบกลับเธอว่าไม่รู้จะได้ใช้เงินนั้นไหม จะตายวันไหนก็ไม่รู้ เด็กหญิงกอดยายและบังคับว่าไม่ให้ยายตาย ยายกอดเธอและบอกกับเธอว่า ถ้ายายตายจะมานั่งที่ปลายเตียงและลูบขาของเธอพร้อมกับเรียกชื่อเธอส่ายหน้าบอกกับยายว่า “ไม่เอา กลัว” ยายเห็นเด็กหญิงกลัวก็แหย่เล่นพร้อมกับลูบขาของเธอไปด้วยจากนั้นทั้งคู่ก็นอนหลับไป เด็กหญิงตื่นขึ้นกลางดึกเธอมองไปรอบๆเพื่อหยายแต่ก็ไม่พบ เธอรู้ถึงสัมผัสบางอย่างที่ขา เธอมองไปที่ปลายเตียง เห็นยายนั่งลูบขาของเธอและขยับปาก เรียกชื่อเธอแต่ไม่มีเสียงออกมา เด็กหญิงนั่งนิ่งน้ำตาเริ่มไหลแล้วเริ่มร้องไห้จนตัวโยน

ตราฟที่ 1 บทภาพยนตร์นี้ข้าพเจ้าแบ่งการเล่าเรื่องออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ คือ เรื่องเล่า และสารคดี โดยตราฟที่ 1 นั้น ในส่วนของสารคดี เป็นการเล่าเรื่องโดยมุ่งไปที่ตัวยายและตัวบ้าน ผ่านการเล่าเป็นเวลา เข้า กลางวัน เย็น คำประกอบกับเรื่องเล่าของคนในครอบครัวคนอื่นๆ และในส่วนของเรื่องเล่าเป็นส่วนของคุณรู้สึกหวาดกลัวต่อความตายของข้าพเจ้าที่มีต่อยายและคนในบ้านหลังนั้นซึ่งเรื่องราวเกิดจากประสบการณ์ในวัยเด็กที่ข้าพเจ้าเคยประสบ

Treatment

“ในราตรีสังัดเสียงมหรสพดังแผ่ว”

ในเช้าวันพระ เสียงสวดมนต์ดังแผ่วออกมาจากศาลา ภาพศาลาที่มีชาวบ้านนั่งสวดมนต์อยู่ภายใน แสงแดดอ่อนๆ ในยามเช้ากับ บรรยากาศภายในบริเวณวัดเจียบสงบรม์มี มีเสียงนกร้องยามเช้าคลอไปพร้อมกับเสียงสวดมนต์ภายในศาลาและเสียงรอบๆบริเวณวัด

“เมื่องานเลี้ยงเลิกกรา”

แสงแดดที่เข้มข้นยามสาย กระทบไปที่บริเวณวัด เสียงบทสวดสุดท้ายจบลง ชาวบ้านเปล่งเสียง “สาธุ” อย่างพร้อมเพรียง

“ชาวบ้านต่างพากันแยกย้าย”

ภาพศาลาที่มีชาวบ้านทยอยเดินออกมาจากประตู ผู้คนแยกย้าย ใส่รองเท้าที่ถอดวางไว้หน้าศาลา ยายและชาวบ้านคนอื่นๆต่างพูดคุยกันเมื่อเดินออกมาจากหน้าศาลา เสียงพูดคุยจ้อแจ ชาวบ้านแยกย้ายกลับบ้าน บรรยากาศในวัดเริ่มสงบเมื่อคนทยอยออกจากวัด เสียงจ้อแจค่อยๆเบาลง เสียงสงบภายในวัด ยายนั่งรอโบอยู่หน้าประตูวัดลำพัง เวลาผ่านไปไม่นานนักโบขับมอเตอร์ไซด์เข้ามาจอดรับหน้าประตูวัดเพื่อพยายไปโรงพยาบาล ยายมองบรรยากาศรอบๆ ขณะเดินทาง ทั้งสองเลี้ยวเข้ามาในเขตโรงพยาบาล โบให้ยายลงจากรถมอเตอร์ไซด์และแยกไปจอดรถ ยายเดินเข้าไปในโรงพยาบาลลำพัง

“และกลับไปหล่นสู่นิทรา”

ภาพบรรยากาศภายในโรงพยาบาลสงบเงียบ ยายเดินไปตามทางเดิน ผ่านพื้นที่ที่ให้ความรู้สึกสงบในใจ

“มีเพียงหญิงชราและเด็กสาวเดินทางฝ่าความมืด”

ภาพยายซ้อนมอเตอร์ไซด์ของโบ ขับผ่านหน้าโรงเรียน ในมือยายถือถุงยา

“มุ่งสู่ที่พักอาศัย”

ยายเข้ามาในบ้าน โบจอดมอเตอร์ไซด์ ยายเปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นชุดสำหรับอยู่บ้านและพักผ่อนในช่วงบ่าย แสงแดดข้างนอกทะลุผ่านบริเวณบ้านที่ผู้พักบางจุด บรรยากาศตอนเย็น เสียงข้างบ้านเริ่มออกมาพูดคุยกันเมื่อแดดร่ม ยายเริ่มลงมือเตรียมและทำอาหารสำหรับมือเย็น เสียงนกร้องคลอเสียงพินไม้และเสียงทำกับข้าว บรรยากาศบริเวณบ้านและคนในบ้านตอนเย็น ทุกคนทานข้าวพร้อมหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ความมืดบดบังทัศนนะ”

พระอาทิตย์ตก บรรยากาศตอนค่ำ เสียงจิ้งหรีดร้องระงม ยายและโบเข้ามาในห้อง ยายนั่งดูทีวีกับโบ มีเสียงละครคลอเบาๆ

“หญิงชราและเด็กสาวเห็นชายร่างเลือนลาง”

แม่โทรเข้าโทรศัพท์ของโบ โบยื่นโทรศัพท์ให้ยาย ในสายแม่อวยพรวันเกิดของยาย

“แม่ส่งเสียงตะโกนเรียกเพียงใด”

ในสายแม่บอกยายให้แข็งแรง อยู่ไปนานๆ

“แต่ชายผู้นั้นกับเดินห่างออกไปในกาล”

ในสายแม่บอกยายให้แข็งแรง อยู่ไปนานๆ

บรรยากาศในบ้านที่ความมืดปกคลุม เสียงในห้องเงียบ มีเสียงจิ้งหรีดและเสียงพัดลม แสงจากภายนอกสอดเข้ามา กระทั่งตู้สะสมของและรูปภาพครอบครัวที่ถูกแขวนไว้บนผนังเห็นเป็นเงาแค่บางส่วน รวมถึงส่วนต่างๆในห้อง ยายและโบนอนหลับอยู่บนเตียง โบตื่นขึ้นกลางดึก เห็นยายนอนหลับอยู่ข้างๆ โบลุกขึ้นนั่งมองฝ้าความมืดภายในห้อง ไปเห็นชายเสื้อขาวกางเกงสแล็คสีดำยืนอยู่หลังประตูเชื่อมระหว่างห้อง แสงที่สอดเข้ามาทำให้เห็นแค่ชายเสื้อลงมาถึงเท้าของชายผู้นั้น เมื่อโบเห็น โบมีสีหน้าตกใจกลัวแต่ไม่มีเสียงใดออกมาจากปากเธอ โบหันกลับมาหายายแต่ไม่พบยาย พอหันกลับไปประตูเชื่อมก็ไม่พบชายเสื้อขาวกางเกงสแล็คเช่นกัน ในห้องเหลือเพียงโบคนเดียวในห้องมืดสลัวและความรู้สึกที่ว่างเปล่า

“เหลือแต่เพียงความว่างเปล่า”

ดราฟท์ 2 เป็นบทภาพยนตร์นี้ข้าพเจ้าได้เล่าเพิ่มเติมในส่วนของกิจกรรมนอกบ้านที่ข้าพเจ้าคาดว่ายายจะได้ทำกิจกรรมนี้ในวันเกิด คือการไปทำบุญที่วัด ประกอบกับที่ข้าพเจ้าได้รับรู้เรื่องราวของโบ หลานสาวที่ได้ดูแลยายโดยการลาโรงเรียนในเวลาพักเที่ยงเพื่อจะพยายไปโรงพยาบาลเพื่อรับยา เมื่อข้าพเจ้าได้รู้เรื่องราวนี้ทำให้เกิดแรงบันดาลใจจนเกิดเป็นบทภาพยนตร์ ดราฟท์ที่ 2 ที่เพิ่มบทบาทของตัวหลานสาวมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์

การวางแผนการทำงานในการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์

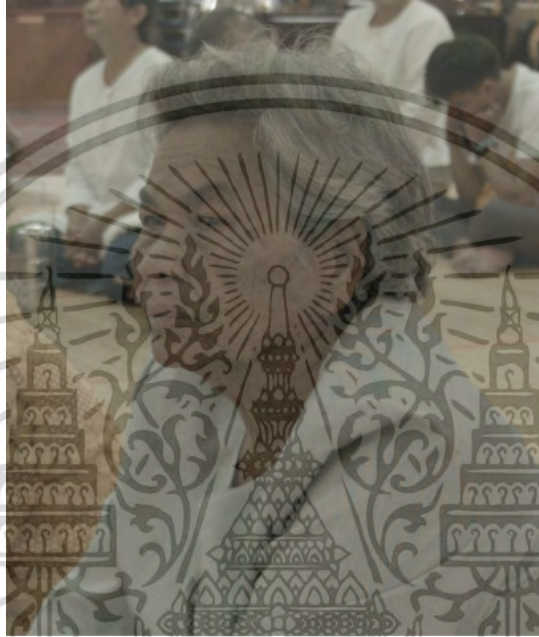
ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ได้ทำการวางแผนการถ่ายทำทั้งในส่วนที่เป็นตามเนื้อเรื่องและส่วนที่เป็นสารคดี เพื่อแบ่งเวลาในการเตรียมหานักแสดง สถานที่ และอุปกรณ์ในการประกอบฉากทั้งหมด

4.1 การคัดเลือกนักแสดง

การคัดเลือกนักแสดงนั้นข้าพเจ้าเลือกที่จะใช้บุคคลในชีวิตของข้าพเจ้าจริงๆ ประกอบด้วย ยาย ลุง และหลานสาว ที่อาศัยอยู่ที่ที่แห่งนั้นจริงๆในปัจจุบัน

4.1.1 ตัวละครยาย

ยาย หญิงชรา อายุประมาณ 80 ปี อาศัยอยู่บ้านต่างจังหวัด ทำทางคล่องแคล่วแม้จะชราภาพและมีโรคประจำตัวของคนชรา แต่ก็คอยดูแลทุกคนในบ้าน

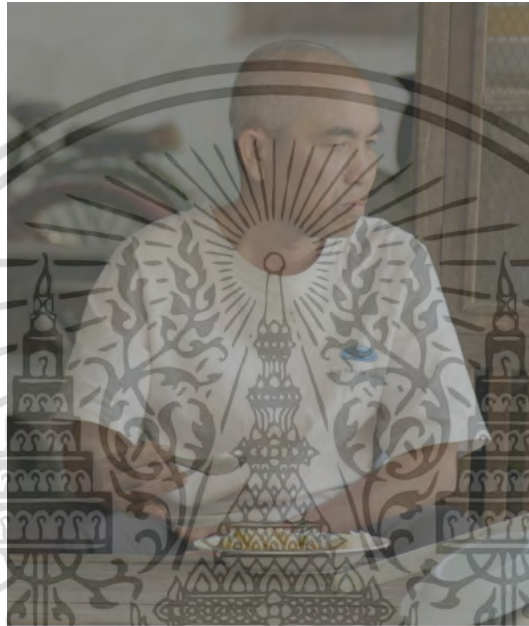
ภาพที่ 4.1 คุณยายมยุรี วงศ์หนองแขง

การคัดเลือกบทบาทยาย ข้าพเจ้าเลือกยายเฒ่าๆของข้าพเจ้าเป็นคนรับบท เพราะเรื่องราวที่ถ่ายทอดเป็นชีวิตและกิจวัตรของยายโดยปกติ ทั้งการทำอาหาร การนอนกลางวัน ดูแลบ้าน และเป็นคนบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตที่ผ่านมาในอดีตด้วยสาวจนถึงปัจจุบันที่เป็นวัยชรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 ตัวละครลุงพจน์

ลุงพจน์ เป็นลูกคนโตของยาย มีปัญหาเกี่ยวกับร่างกายและสมองเนื่องจากอุบัติเหตุ ที่ตัวมีแผลเป็น บุคลิกเป็นคนเงิบๆ ขึ้นชอบการดูมวยในโทรทัศน์

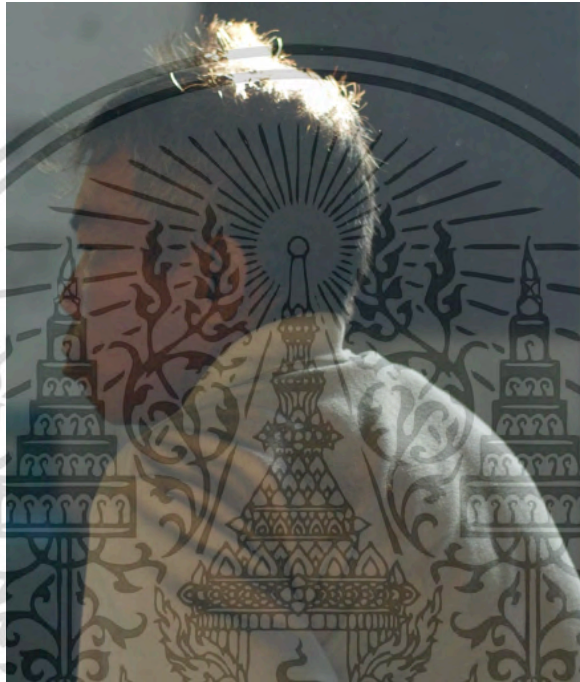
ภาพที่ 4.2 นายสุพจน์ วงศ์หนองแว้ง

การคัดเลือกบทบาทลุงพจน์ ข้าพเจ้าเลือกลุงพจน์ซึ่งเป็นลูกคนโตของยายซึ่งเมื่ออดีตเคยได้ประสบอุบัติเหตุ รถชน ทำให้เป็นเจ้าชายนิทร่าไปหลายปีทำให้เสียโอกาสที่จะได้เข้าไปทำงานในกรมทหาร เมื่อฟื้นขึ้นมา也不能ทำงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพอย่างคนทั่วไป ปัจจุบันมีอาชีพเป็นรปภ. ที่โรงสีข้าวแถวบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 ตัวละครลุงเบิ้ม

ลุงเบิ้ม เป็นลูกคนที่สามของยาย มีปัญหาเกี่ยวสมองเนื่องจากโดนสารเสพติดทำลายประสาท ทำให้ลุงเบิ้มกลายเป็นคนจิตเภท บุคลิกเป็นคนที่วิตกกังวล ปลึกวิเวกและชอบการฟังเพลงลูกทุ่งจากวิทยุ

ภาพที่ 4.3 นายวิหค วงศ์หนองแว

การคัดเลือกบทบาทลุงเบิ้ม ข้าพเจ้าเลือกลุงเบิ้มซึ่งเป็นลูกคนที่สามของยายซึ่งเมื่ออดีตเคยได้รับสารเสพติดทำลายประสาทและโดนทำร้ายจากการไปทำงานใช้แรงงานในกรุงเทพฯทำให้ต้องกลับมาอยู่บ้านคอยช่วยเหลืองานบ้านยายตามสภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.4 ตัวละครโบ

โบ เป็นหลานสาวของยาย เด็กสาวอายุประมาณ 16 ปี อาศัยอยู่กับยายในบ้านต่างจังหวัด บุคลิกเป็นคนผิวขาวเหลือง ผอมตรง เป็นคนเจี๊ยบๆ คอยดูแลยาย

ภาพที่ 4.4 นางสาวสุจิตรา วงศ์หนองแว

การคัดเลือกบทบาทโบ ข้าพเจ้าเลือกโบที่เป็นหลานสาวของยายและเป็นลูกของลุงพจน์ซึ่งโบเป็นเด็กที่กำลังรำคาญเนื่องจากมารดาที่ให้กำเนิดนั้นได้ทิ้งโบและลุงพจน์ไปตั้งแต่ยังเด็ก ทำให้โบถูกเลี้ยงมาโดยยายและโตมากับครอบครัวที่ประกอบด้วยลุงพจน์และลุงเป็ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 เอกสารข้อมูลนักแสดง

บันทึกข้อมูลนักแสดงแต่ละคนเพื่อใช้สำหรับการติดต่อและดูข้อมูลหลังจากการคัดเลือกนักแสดง เพื่อเป็นหลักฐานในการตัดสินใจเลือกนักแสดง นอกจากนี้ยังใช้ในการจัดเตรียมเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับขนาดตัวนักแสดง และติดต่องานตามข้อมูลได้

เนื่องจากนักแสดงในภาพยนตร์เป็นบุคคลที่อาศัยอยู่ในสถานที่แห่งนั้นจริงและเป็นญาติของข้าพเจ้า การทำเอกสารข้อมูลนักแสดงเพื่อใช้ในการคัดเลือกและประกอบการตัดสินใจ ขั้นตอนนี้จึงไม่จำเป็นในขั้นตอนการเตรียมถ่ายภาพยนตร์ของข้าพเจ้า

4.3 เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

เสื้อผ้าของตัวละครในเรื่องส่วนใหญ่ข้าพเจ้าเลือกที่จะให้นักแสดงใส่เสื้อผ้าที่นักแสดงใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน เช่น ชุดลำลอง ชุดนอนและชุดสุขภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1 เครื่องแต่งกายยาย

เครื่องแต่งกายของยายในภาพยนตร์ส่วนใหญ่จะเป็นชุดลำลองสบายๆ เป็นเสื้อคอกระเช้า ผ้าถุง และเสื้อคลุมที่ไว้ใส่ตอนออกไปทำธุระ

ภาพที่ 4.5 เสื้อคอกระเช้า

ภาพที่ 4.6 ผ้าถุง

ภาพที่ 4.7 เสื้อคลุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 เครื่องแต่งกายลูกพจน

เครื่องแต่งกายของลูกพจนในภาพยนตร์จะเป็นชุดอยู่บ้านและฉากที่ไปทำงานจะสวมชุดเครื่องแบบ รปภ. สีกรมท่าและหมวกแก๊ปสีกรมท่า

เสื้อกล้าม

กางเกงสแล็ค

Meterpratumam

เสื้อเครื่องแบบ รปภ.

เสื้อยืด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพที่ 4.6 เครื่องแต่งกายลูกพจน ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.3 เครื่องแต่งกายลูกเบ้ม

เครื่องแต่งกายของลูกเบ้มในภาพยนตร์ จะเป็นชุดลำลองเป็นเสื้อโปโลสีพื้นและกางเกงขาสั้น

กางเกงขาสั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ภาพที่ 4.7 เครื่องแต่งกายลูกเบ้ม เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 เครื่องแต่งกายโป

เครื่องแต่งกายของโปในภาพยนตร์จะเป็นชุดลำลอง และชุดในฉากกลางคืนเป็นเสื้อยืดและกางเกงสำหรับใส่นอน

ชุดออกไปข้างนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 สถานที่ถ่ายทำ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ทำการถ่ายทำทั้งหมดที่เทศบาลโคกพระ อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม โดยทำการถ่ายทำส่วนใหญ่จะเป็นภายในบริเวณบ้านและบางฉากเป็นสถานที่ละแวกใกล้เคียงบ้าน

4.4.1 บ้านภายนอก ประกอบด้วยลานหน้าบ้าน ซึ่งเป็นที่สำหรับนอนกลางวันของยายและห้องครัว ซึ่งอยู่นอกตัวอาคาร

ภาพที่ 4.9 ลานบ้านภายนอก

ภาพที่ 4.10 ห้องครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.2 บ้านภายใน ประกอบด้วยห้องนอนซึ่งอยู่โถงหน้า หน้าทีวีและทางเชื่อไปโถงกลางและหลัง

ภาพที่ 4.11 เตียงนอนภายในห้องโถง

ภาพที่ 4.12 โซฟาหน้าทีวีภายในห้องโถง

ภาพที่ 4.13 หน้าห้องลุงพจน์หลังประตูเชื่อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เฉพาะในคดีอาชญากรรมเท่านั้น ไม่ควรเปิดเผยต่อสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.3 สถานที่ละแวกใกล้เคียงบ้าน

ภาพที่ 4.14 โรงพยาบาล

ภาพที่ 4.15 วัด

ภาพที่ 4.16 ถนนหน้าโรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 แผนการถ่ายทำ

4.5.1 ตารางการถ่ายทำวันที่ 6-8 กุมภาพันธ์ 2562

Scene	Shot	Treatment	Sound	Location
ในราตรี	1	ภาพศาลาที่มีชาวบ้านนั่งสวดมนต์อยู่ภายใน	ภาพกว้างศาลา	
	2	แสงแดดอ่อนๆ ในยามเช้ากับบรรยากาศภายในบริเวณวัดเจียบสงบรม์ขึ้น	Insert ในวัด	
	3		Insert คนในศาลา	เสียงรอบๆวัด เสียงนก เสียงลม เสียงสวดอ้อยาว
เมื่องานเลี้ยงเริ่มต้น	1	แสงแดดที่เข้มข้นยามสาย กระทบไปทั่วบริเวณวัด	Insert ในวัด	วัด
	2	เสียงบทสวดสุดท้ายจบลง ชาวบ้านเปล่งเสียง "สาธุ" อย่างพร้อมเพรียง	ภาพกว้าง ศาลา	
ชาวบ้านต่างพากันแยกย้าย	1	ภาพศาลาที่มีชาวบ้านทยอยเดินออกมาจากประตู	ภาพกว้าง ศาลา	
	2	ผู้คนแยกย้าย ใส่รองเท้าที่ถือวางไว้หน้าศาลา	รับคน	เสียงชาวบ้าน
	3		Insert เท้า/รองเท้า	
ชาวบ้านต่างพากันแยกย้าย	4	ยายและชาวบ้านคนอื่นๆต่างพูดคุยกันเมื่อเดินออกมาจากหน้าศาลา	ลุยเลย	วัด
	5	ชาวบ้านแยกย้ายกลับบ้าน	บางคนเดิน บางคนขี่มอเตอร์ไซด์ ลุยเลย	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene	Shot	Treatment	Sound	Location		
เริ่มต้น	ชาวบ้านต่าง แยกย้าย	6	บรรยากาศในวัดเริ่มสงบเมื่อคนทยอย ออกจากวัด	insert วัดไม่มีคน ใน บริเวณวัด / ศาลา	วัด	
		7	ยายนั่งรอโบอยู่หน้าประตูวัดลำพัง เวลาผ่านไปไม่นานนักโบ ขับมอเตอร์ไซค์มาจอดรับหน้า ประตูวัดเพื่อพาไปยังโรงพยาบาล	*ภาพกว้าง หน้าประตูวัด กล้องนิ่ง		เสียงวัดสงบ เสียงยายนคุยกับโบ
		8	ยายมองบรรยากาศรอบๆขณะ เดินทาง	ขับรถถ่าย	เสียงมอไซค์ เสียงบรรยากาศ	ข้างทาง
		9		Inser ระหว่างขับรถ บรรยากาศ		
		10	ทั้งสองเลี้ยวเข้ามาในเขตโรงพยาบาล โบให้ยายลงจากรถ	*ภาพกว้าง หน้า ร.พ. กล้องนิ่ง		ร.พ.
		11	โบแยกไปจอดรถ ยายเดินเข้าไปใน โรงพยาบาลลำพัง	รับโบ ไปจอดรถ แยกกับ ยาย		
12	ยายเดินเข้าไปในโรงพยาบาลลำพัง	รับยาย ถ่ายจากด้านหลัง				
ผูกพัน	และหลับไหล	1	ภาพบรรยากาศภายในโรงพยาบาล สงบเงียบ	Inset ร.พ.	เสียงในร.พ.	
		2	ยายเดินไปตามทางเดิน ผ่านพื้นที่ที่ให้ ความรู้สึกงูบไหวงในใจ	รับยาย ถ่ายจากด้านหลัง		
	มีเพียงหญิง ชรา	1	ภายายซ้อนมอเตอร์ไซค์ของโบ ขับผ่านหน้าโรงเรียน	*ภาพกว้าง หน้า รร. กล้องนิ่ง	เสียงมอไซค์ เสียงบรรยากาศ	รร.
		2	ในมือยายถือถุงยา	Insert ถุงยา		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene	Shot	Treatment		Sound	Location	
ผู้ฟัง	มุ่งสู่ที่พัก	1	ยายเข้ามาในบ้าน โบจอตมอเตอร์ไซค์	ถ่ายยิงเข้าบ้าน		บ้าน
		2	ยายเปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นชุดสำหรับอยู่บ้านและพักผ่อนในช่วงบ่าย	Insert ยาย	เสียงบรรยากาศในบ้านตามที่ต่างๆ	
		3	แสงแดดข้างนอกทะลุผ่านบริเวณบ้านที่ผู้ฟังบางจุด	Insert บ้าน		
		4	บรรยากาศตอนเย็น เสียงข้างบ้านเริ่มออกมาพูดคุยกันเมื่อแดดร่ม	ถนน หน้าโรงเรียน Insert	เสียงคน	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

เนื่องจากภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้เป็นการบอกเล่าถึงเรื่องราวเหตุการณ์ในวัยเด็กของข้าพเจ้าที่เติบโตมากับยาย โดยเล่าเรื่องราวผ่านตัวของหญิงชรา ข้าพเจ้าจึงแบ่งแยกลำดับการทำงานออกเป็นสองส่วน ส่วนแรกที่เป็นส่วนหลักคือ ส่วนที่เล่าผ่านสารคดีและส่วนที่สองเป็นส่วนของเรื่องเล่า ซึ่งสารคดีจะเล่าเรื่องราวชีวิตความเป็นอยู่ที่ยังดำเนินไปโดยจะมีข้อความหรือเรื่องเล่าในอดีตที่ผ่านมาของยายเป็นตัวขยายในส่วนของปัจจุบัน ส่วนของเรื่องเล่านั้นเป็นส่วนที่แสดงความรู้สึกส่วนตัวที่ข้าพเจ้ามีต่อยายและเรื่องเพื่อเติมเต็มในส่วนของความรู้สึกของผู้กำกับที่รู้สึกจนเกิดเป็นภาพยนตร์เรื่องนี้

5.1 การเตรียมการก่อนการถ่ายทำ

ช่วงก่อนการถ่ายทำข้าพเจ้าได้ไปยังพื้นที่ที่จะทำการถ่ายทำหลายต่อหลายครั้ง เพื่อดูถึงความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ทั้งทางด้านบทภาพยนตร์ นักแสดง และสถานที่ ในทุกครั้งที่ได้ไปสำรวจข้าพเจ้าได้เก็บภาพบรรยากาศ ทั้งตัวบ้าน คนในบ้านและสถานที่ในอดีตที่ข้าพเจ้ามีความผูกพันไว้

โดยข้าพเจ้าได้แบ่งการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ออกเป็นสามช่วงคือ ช่วงแรกข้าพเจ้าไปเดินทางไปบ้านยาย เพื่อไปหาข้อมูลและดูบรรยากาศและทำความเข้าใจกับความรู้สึกที่ข้าพเจ้ามีต่อคนในบ้านและบ้านหลังนี้ ส่วนที่สองคือช่วงที่ข้าพเจ้าและทีมงานได้ไปถ่ายทำโดยถ่ายสารคดี ค่อยๆ ซึมซับกับคนในบ้านและเก็บความเป็นอยู่อย่างธรรมชาติของคนในบ้านรวมถึงสัมภาษณ์ถึงความ เป็นมา โดยข้าพเจ้าได้เดินทางไปถ่ายทำถึงสองครั้ง เนื่องจากทุกครั้งที่ข้าพเจ้าได้ไปถ่ายทำข้าพเจ้าได้พบกับความรู้สึกที่หลากหลาย และมีการเปลี่ยนแปลงทางความรู้สึกรวมถึงเหตุการณ์บางอย่างทำให้เรื่องที่ถ่ายทำมีการเปลี่ยนแปลงบางส่วนไปตามสถานการณ์ ส่วนที่สามข้าพเจ้าและทีมงานได้ไปถ่ายเพื่อเก็บรายละเอียดในส่วนของบางช่วงที่ยังไม่สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 การถ่ายทำภาพยนตร์

5.2.1 ช่วงแรก : วันที่ 20-22 สิงหาคม 2562

ส่วนแรกเป็นช่วงของการเข้าไปสำรวจความรู้สึกที่ข้าพเจ้ามีต่อยายและครอบครัวของยาย รวมถึงบ้านที่ข้าพเจ้าได้เคยอยู่อาศัยในวัยเด็ก การไปสำรวจครั้งนั้นข้าพเจ้าสัมภาษณ์ยายถึงเรื่องราวต่างๆในอดีตและไปได้กลับไปเยี่ยมเยียนสถานที่ต่างๆในความทรงจำเพื่อนำกลับมาพัฒนาต่อในส่วนของบทและวางแผนในการถ่ายทำครั้งต่อไป

5.2.2 ช่วงที่สอง : วันที่ 10-13 ตุลาคม 2562

ครั้งที่1 เป็นการถ่ายทำในส่วนของการถ่ายสารคดีและเรื่องเล่าบ้างบางส่วน โดยข้าพเจ้าไม่ได้จำกัดถึงเวลาและรูปแบบในการถ่ายส่วนของสารคดี เนื่องจากต้องการให้ได้ภาพและเรื่องราวอย่างตรงไปตรงมาตามสิ่งที่เป็นไปจริงๆ โดยเรื่องราวที่ถ่ายก็จะเป็นกิจวัตรทั่วไปเช่น ทำกับข้าว นอนกลางวัน ดูทีวีตอนเย็นและเข้านอน รวมถึงเก็บภาพบรรยากาศโดยรอบ

5.1 ฉากบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครั้งที่2 เป็นการถ่ายทำในส่วนของเรื่องเล่าในฉากตอนกลางคืนและฉากที่เพิ่มเติมจากครั้งก่อน เนื่องจากครั้งแรกที่ไปถ่ายนั้นส่วนใหญ่มักจะเป็นภาพบรรยากาศและความเป็นอยู่อย่างตรงไปตรงมา โดยครั้งที่สองมีเหตุการณ์บางอย่างที่ทำให้ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทำเพิ่มเติมในส่วนของวัดและโรงพยาบาลซึ่งจะขยายในเรื่องของการเจ็บป่วยในคนวัยชรา

5.2 ฉากวัด

5.3 ฉากโรงพยาบาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.3 ช่วงที่สาม : ไม่สามารถทำการถ่ายทำเนื่องจากสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19

ส่วนสุดท้ายนี้เป็นการถ่ายฉากวันเกิดของยาย ซึ่งในความตั้งใจแรกของข้าพเจ้านั้นตั้งใจที่จะไปถ่ายทำให้ทันในวันที่ 13 เมษายน 2563 ซึ่งตรงกับวันคล้ายวันเกิดของยาย โดยส่วนนี้จะเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของเรื่องในตอนแรกเริ่ม เพราะข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดเรื่องราวในหนึ่งวันซึ่งตรงกับวันเกิดของยาย แต่เนื่องจากมีอุปสรรคในการถ่ายทำสาเหตุมาจากที่ช่วงนี้มีปัญหาของโรคระบาด ไวรัสโควิด-19 ทำให้ข้าพเจ้าไม่สามารถที่จะดำเนินการถ่ายทำได้อย่างที่ตั้งใจ ข้าพเจ้าจึงปรับเปลี่ยนบางส่วนและตั้งใจจะไปเก็บส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์เพิ่มเติมแทน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

หลังจากถ่ายทำเสร็จในครั้งแรกข้าพเจ้าได้ตัดต่อตามบทภาพยนตร์แต่เนื่องจากยังขาดการเล่าเรื่องบางส่วน จึงทำให้มีการไปถ่ายทำครั้งที่สอง ซึ่งครั้งนี้ข้าพเจ้าได้ตัดต่อใหม่โดยเพิ่มเรื่องเล่าในครั้งที่สองที่ไปถ่ายทำเนื่องจากเรื่อง และองค์ประกอบที่เพิ่มขึ้นทำให้กราฟที่สองนี้ดูแตกต่างจากที่เคยนำเสนอ ข้าพเจ้าจึงต้องคัดเลือกและเรียงลำดับภาพ ใหม่เพื่อให้บรรลุตามประเด็นที่ต้องการ

6.1 การตัดต่อและการลำดับเรื่อง

กราฟ 1

ข้าพเจ้าได้ตัดต่อและเรียงลำดับภาพและเสียงตามบทแรก โดยเล่าผ่านช่วงเวลา 3 เวลา คือ เช้า กลางวัน ค่ำ และเรื่องแต่งแยกกันชัดเจน โดยแทรกเรื่องราวเฉียดใกล้ความตายของคนในบ้านตามช่วงเวลาต่างๆ ประกอบกับเสียงเล่าเรื่องของยาย เมื่อตัดต่อเรียบร้อยแล้วข้าพเจ้าพบว่าการตัดแบบนี้ยังขาดการเล่าเรื่องบางอย่างอยู่รวมถึงการที่มีเพียงเสียงของยายที่เล่าเรื่องทำให้กราฟที่หนึ่งยังขาดมิติของตัวละคร จึงนำไปแก้ไขในการตัดต่อครั้งต่อไป

กราฟ 2

ข้าพเจ้าได้ตัดต่อและเรียบเรียงภาพและเสียงคล้ายกับบทแรก โดยเล่าผ่านช่วงเวลา 3 เวลา คือ เช้า กลางวัน ค่ำและเรื่องแต่ง โดยมีกิจกรรมเพิ่มจากบทแรกโดยการเพิ่ม ฉากทำบุญและไปโรงพยาบาล ซึ่งขยายเพิ่มจากบทแรก เพื่อบอกถึงกิจกรรมของยายในวันเกิดวัยใกล้ฝั่ง รวมถึงการเล่าผ่านข้อความเรื่องพีที่ขึ้นกำกับในแต่ละช่วง

6.1.1 การตัดต่อแบบตามเนื้อเรื่อง (Rough Cut)

ข้าพเจ้าได้ลองตัดต่อเรียงลำดับตามเนื้อเรื่องทั้งสองกราฟ แต่เนื่องจาก footage ที่มีจำนวนมาก รวมถึง footage ที่ต้องการการตัดต่อตามบทที่วางไว้จึงไม่สามารถเล่าเรื่องและประเด็นที่ตั้งใจไว้ได้อย่างสมบูรณ์ รวมถึงยังมีอีกหลายส่วนที่ยังขาดเกิน จึงยังต้องเพิ่มเติมและลดบางช่วงในการตัดต่อครั้งต่อไปอย่างละเอียด

6.1.2 การตัดต่อแบบนำทั้งสองส่วนมาผสมรวมกัน (Fine Cut)

โดยในขั้นตอนนี้ข้าพเจ้าได้นำทั้งส่วนสารคดีที่เป็นปัจจุบัน เล่าประกอบกับข้อความที่เล่าถึงอดีตโดยข้าพเจ้ายังยึดโครงเดิมคือการเล่าผ่านช่วงเวลาและมีส่วนของเรื่องเล่าอยู่แต่จัดเรียงลำดับใหม่เพื่อช่วยในการเล่าเรื่องให้ตรงประเด็นมากยิ่งขึ้น อีกทั้งข้าพเจ้ายังเพิ่มส่วนของคลิปเสียงแม่ที่อวยพรวันเกิดยายในช่วงเปิดเรื่อง เพื่อแก้ปัญหาเรื่องของ footage ที่ไม่สามารถไปถ่ายทำวันเกิดของยายได้เนื่องจากปัญหาโรคระบาด ไวรัสโควิด-19

6.2 การทำสีภาพยนตร์

เนื่องจากความตั้งใจเริ่มแรกของข้าพเจ้าอยากที่จะเน้นในเรื่องของความธรรมชาติในชีวิตประจำวัน จึงเน้นไปที่สีและแสงตามธรรมชาติ ไม่ได้ตั้งใจว่าต้องมีสีในภาพยนตร์สีไหนเป็นพิเศษ แต่ก็มีทางเลือกที่จะลดบางสีเพื่อไม่ให้รบกวนภาพจนเกินไป

โทนสีที่ออกมาในผลงานของข้าพเจ้าส่วนใหม่มักจะประกอบด้วยสีธรรมชาติเช่น สีเขียว สีฟ้า สีน้ำตาล เพื่อแสดงถึงธรรมชาติ ให้ความรู้สึกสงบ สบายใจ ความธรรมดาและความเป็นไปของชีวิต

ภาพที่ 6.1 การทำสีภาพยนตร์

ภาพที่ 6.2 การทำสีภาพยนตร์

ภาพที่ 6.3 การทำสีภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3 การทำเสียงภาพยนตร์

6.3.1 เสียงบรรยากาศ (Ambience)

เสียงในภาพยนตร์แทบทั้งหมดจะเป็นเสียงตามธรรมชาติของสถานที่นั้นๆ ซึ่งจะประกอบไปด้วยเสียงกระทบกันของต้นไม้ เสียงทำอาหาร เสียงลม เสียงสัตว์ที่ร้องตามสถานที่นั้นๆ และเสียงที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลา เช่น เสียงนกร้องตอนเช้าและเสียงไก่ขัน เสียงป่ายเป็นเสียงบรรยากาศบ้านให้ความรู้สึกอบอุ่น ตอนค่ำเป็นเสียงจิ้งหรีด และอื่นๆ

เสียง drone sound ใช้ประกอบในช่วงเรื่องแต่ง ให้ความรู้สึก พิศวง ลึกลับ

6.3.1 เสียงเล่า (Voiceover)

เสียงที่มีผลในการเล่าเรื่องคือเสียงเล่าของยาย ซึ่งข้าพเจ้าได้ทำการบันทึกเสียงไว้ก่อนล่วงหน้าแล้วจึงค่อยมาทำการเลือกให้เพื่อให้เข้ากับภาพและการเล่าเรื่อง เช่นเสียงสัมภาษณ์ เสียงอวยพรวันเกิดผ่านโทรศัพท์

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

7.1 บทสรุป

ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “เกิด แก่ ตาย (An Exhale for Its Own Death)” เป็นผลงานที่ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้หลายอย่าง แม้จะเป็นเรื่องราวประสบการณ์ส่วนตัวแต่ระหว่างการทำงานมีเรื่องราวหลายอย่างที่ข้าพเจ้าได้เรียนรู้เพิ่มเติม

ผลงานชิ้นนี้เป็นผลงานที่ข้าพเจ้าตั้งใจทำเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกส่วนตัวที่ได้ประสบมาในวัยเด็ก ผ่านยายอันเป็นที่รักและครอบครัว ผลงานชิ้นนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้ตระหนักหลายเรื่องในชีวิต ทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นมุมมองที่หลากหลายและแตกต่างไปจากเดิม ข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนตัวเองได้เติบโตขึ้น แม้จะมีบางช่วงเวลาที่ยากลำบากและคิดไม่ตกกับการทำงานที่ไม่คุ้นชิน แต่เมื่อข้าพเจ้าได้ลองทำอย่างเต็มที่ แก้ไขและปรับปรุงตามคำแนะนำของบุคคลต่างๆที่ให้คำปรึกษาแก่งานชิ้นนี้ รวมถึงการทบทวนความรู้สึกของตัวเองข้าพเจ้าเองจึงทำให้งานชิ้นนี้ผ่านไปได้ด้วยดี

บทสรุปสำหรับผลงานชิ้นนี้ของข้าพเจ้าถือว่าเป็นไปอย่างราบรื่น แม้จะมีบางส่วนที่เหตุการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ทำให้ไม่สามารถถ่ายทำตามที่คาดหวังและถึงแม้จะไม่ได้เป็นไปดังหวัง แต่ระหว่างการถ่ายทำถือว่าข้าพเจ้าได้เรียนรู้มากมาย สุดท้ายผลงานนี้เต็มเต็มความรู้สึกของข้าพเจ้าและครอบครัวได้อย่างน่าพอใจ

7.2 ปัญหาในการผลิตภาพยนตร์

เนื่องจากสถานที่ถ่ายทำเป็นบ้านยายของข้าพเจ้า และนักแสดงใช้ชีวิตอยู่ที่แห่งนั้นจึงไม่มีปัญหาเรื่องที่พักและความเป็นอยู่ แต่เนื่องจากต้องเดินทางไกลและต้องขออนุญาตการถ่ายทำ ทำให้ต้องรบกวนทีมงานที่มาช่วยเหลืออีกทั้งการถ่ายทำส่วนใหญ่ของงานเป็นการถ่ายสารคดีทำให้ต้องใช้เวลาในการอยู่ในพื้นที่นั้นค่อนข้างมาก ทีมงานจึงต้องสละเวลาในการออกกองข้าพเจ้าหลายวันต่อการไปถ่ายทำหนึ่งครั้งรวมถึงความไม่แน่นอนและเหตุการณ์ที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้ทำให้ต้องมีการแก้ไขสถานการณ์และปรับเปลี่ยนไปตามความเหมาะสม อีกทั้งยายที่เป็นนักแสดงหลักมีปัญหาเรื่องสุขภาพของคนชราที่ไม่สามารถเดินหรือถ่ายทำได้หลายครั้ง

7.2.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาในการผลิตภาพยนตร์

ปัญหาในงานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามีทีมงานที่มาช่วยเหลือในงานนี้ไม่มากตอนถ่ายทำที่ต่างจังหวัด เนื่องจากข้อจำกัดบางอย่างทำให้ต้องช่วยเหลือกันหลายหน้าที่ ข้าพเจ้าได้ตระหนักถึงเรื่องนี้จึงพยายามที่จะจัดการตารางการถ่ายทำให้เป็นระบบในส่วนที่พอจะจัดการได้เพื่อลดภาระของทีมงานไม่ให้เหนื่อยจนเกินไป อีกทั้งยายที่มีอายุมากไม่สามารถเคลื่อนไหวคล่องแคล่วและเหนื่อยอ่อนง่าย ข้าพเจ้าต้องวางแผนและจัดการให้จบได้โดยเร็วเพื่อลดภาระของยายไม่ให้กระทบต่อสุขภาพเท่าที่จะเป็นไปได้

7.3 ปัญหาด้านบทบาทพยนตร์

การเขียนบทบาทพยนตร์ไม่ได้เป็นปัญหาต่อข้าพเจ้านักเนื่องจากเรื่องราวที่อยากจะเล่านั้นเป็นเรื่องส่วนตัวที่เกิดขึ้นโดยตรงกับข้าพเจ้าจึงไม่ยากเย็นในการเขียนเป็นบทบาทพยนตร์ แต่การที่จะเขียนบทบาทพยนตร์ให้ผู้อื่นได้เข้าใจและรู้สึกไปในทิศทางเดียวกันนั้นยังเป็นเรื่องที่ข้าพเจ้ายังต้องฝึกฝนและพัฒนาต่อไป

7.3.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านบทบาทพยนตร์

เนื่องจากเรื่องราวที่ข้าพเจ้าทำนั้นเป็นเรื่องส่วนตัวที่ข้าพเจ้าเคยประสบในวัยเด็ก รวมถึงเหตุการณ์ที่เป็นกิจวัตรประจำของยายจึงไม่ปัญหาในส่วนของสารคดี แต่การเล่าเรื่องราวธรรมดาให้น่าสนใจนั้นถือเป็นเรื่องยากสำหรับข้าพเจ้าแต่เมื่อได้ไปถ่ายทำ ได้รู้เรื่องราวเพิ่มเติมรวมถึงได้พูดคุยและได้ลงไปใช้ชีวิตกับยายที่ต่างจังหวัดในช่วงเวลาหนึ่ง ทำให้ข้าพเจ้าตระหนักและเกิดความรู้สึกหลากหลายและได้นำไปทบทวนกับความคิดของตนเองทำให้บทบาทพยนตร์นั้นมีการพัฒนามากขึ้นกว่าเดิมและยังต้องพัฒนาต่อไป

7.4 ปัญหาด้านการติดต่อภาพยนตร์

หลังจากทำการถ่ายทำออกมาเสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าได้ทำการติดตามบทบาทพยนตร์เนื่องจากข้าพเจ้าไม่สันทัดในการติดต่อมากนักจึงต้องพยายามมากขึ้นเพื่อเรียนรู้และติดต่อผลงานออกมาได้ แต่การติดตามบทบาทพยนตร์นั้นยังไม่สามารถทำให้ผลงานเล่าเรื่องได้น่าพอนัก ข้าพเจ้าได้ปรึกษากับหลายท่านเรื่องการติดต่อและการเล่าเรื่องผ่านการติดต่อภาพยนตร์และได้คำแนะนำหลากหลายที่เป็นประโยชน์

7.4.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการติดต่อภาพยนตร์

ข้าพเจ้ามีพุดเทจเยอะพอสมควรจึงสามารถติดต่อได้หลากหลาย ข้าพเจ้าจึงได้ลองติดต่อหลายแบบเพื่อให้ได้ผลงานที่ดูแล้วให้ความรู้สึกและเล่าเรื่องตรงตามประเด็นที่ต้องการ ข้าพเจ้าได้ทำการติดต่อหลายแบบและลองปรับเปลี่ยนการติดต่อให้ไม่เหมือนบทบาทพยนตร์บางส่วนเพื่อทดลองให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.5 ปัญหาด้านงบประมาณ

เนื่องจากการถ่ายทำครั้งนี้ไปถ่ายทำที่บ้านยายของข้าพเจ้าที่ต่างจังหวัด จึงไม่ได้เสียค่าที่พัก แต่การเดินทางระยะไกลและทำการถ่ายทำหลายวันในแต่ละครั้ง ทำให้มีค่าใช้จ่ายที่เพิ่มเติมจากที่คาดไว้ แต่ยังคงอยู่ในงบประมาณที่ควบคุมได้

7.5.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านงบประมาณ

เนื่องจากบ้านยายมีการต้อนรับข้าพเจ้าและทีมงาน จึงเป็นความโชคดีที่ไม่ได้เสียค่าใช้จ่ายที่พักและอาหาร ข้าพเจ้าจึงเสียเฉพาะค่าน้ำมันในการเดินทาง ค่าอุปกรณ์ที่เช่าใช้ในการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.6 ข้อเสนอแนะ

ข้าพเจ้าได้พบกับปัญหาและอุปสรรคในระหว่างการทำงานที่กระทบกับจิตใจและความรู้สึกของข้าพเจ้ามากมาย แม้ส่วนตัวจะเข้าใจว่าปัญหาเป็นเรื่องธรรมดาที่มักจะเกิดขึ้นกับการทำงาน สิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าผ่านพ้นไปได้ดีนั้นคือกำลังใจและสติในการแก้ปัญหา การเตรียมตัวและวางแผนก่อนการทำงาน ถือว่าช่วยทำให้งานราบรื่นขึ้นอย่างมาก แม้ข้าพเจ้าจะไม่ได้วางแผนสมบูรณ์ในทุกๆ ขั้นตอนแต่ถือว่าราบรื่นพอสมควร เมื่อมีปัญหาข้าพเจ้าพยายามที่จะมีสติและค่อยๆ แก้ไขปัญหาให้ผ่านไปโดยที่ยังรักษาความรู้สึกของทีมงานและตนเอง ข้าพเจ้าทราบซึ่งใจในความช่วยเหลือของมิตรสหายที่ให้การช่วยเหลือ รวมถึงคำแนะนำจากอาจารย์ ที่สำคัญคือครอบครัวที่เป็นแรงสนับสนุนและผลักดันข้าพเจ้าทำให้ศิลปนิพนธ์นี้ผ่านลุล่วงไปได้ด้วยดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งบประมาณที่ใช้ในการถ่ายทำ

1. อุปกรณ์ในการถ่ายทำ

หัวข้อ	จำนวน	งบประมาณ(บาท)	หมายเหตุ
Panasonic lumix GH5S	1	1,000	กรณีรัฐ วิทยุลงปีน
Blackmagic cinema camera	1	-	โรงถ่าย
Canon 5 mark III	1	-	โรงถ่าย
Sony monitor	1	-	โรงถ่าย
Ronin M	1	-	พฤษภา วาสะศิริ
Tilta Rig	1	-	โรงถ่าย
Led	4	-	โรงถ่าย
Kino flo	2	-	โรงถ่าย
Scrim	1 set	-	โรงถ่าย
Gobo black	1 set	-	โรงถ่าย
CTB	4	-	โรงถ่าย
CTO	4	-	โรงถ่าย
Tracing	4	-	โรงถ่าย
Tripod Miller	1	-	โรงถ่าย
Tripod Manfrotto	1	-	โรงถ่าย
Zoom H6	1	-	โรงถ่าย
Microphone boom	1	-	โรงถ่าย
รวม		1,000 บาท	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สถานที่ในการถ่ายทำ

หัวข้อ	งบประมาณ(บาท)	หมายเหตุ
บ้าน	-	ไม่เก็บค่าใช้สถานที่
โรงเรียน	-	ไม่เก็บค่าใช้สถานที่
โรงพยาบาล	-	ไม่เก็บค่าใช้สถานที่
วัด	-	ไม่เก็บค่าใช้สถานที่
รวม	0 บาท	

3. นักแสดง

หัวข้อ	จำนวน	งบประมาณ(บาท)	หมายเหตุ
ยาย	1	-	ยินดีแสดงให้
โบ	1	-	ยินดีแสดงให้
ลุงพจน์	1	-	ยินดีแสดงให้
ลุงเบิ้ม	1	-	ยินดีแสดงให้
รวม		0 บาท	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เบ็ดเตล็ด

หัวข้อ	งบประมาณ(บาท)	หมายเหตุ
เดินทาง	5,000	-
เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	-	ใช้ของนักแสดงและยิมคนที่มี
อาหารเครื่องดื่ม	-	อาหารที่บ้าน
เบ็ดเตล็ด	2,000	-
รวม	7000 บาท	

รวมงบประมาณที่ใช้ทั้งหมด 8,000 บาท (แปดพันบาทถ้วน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

ปราณี วงษ์เทศ.(2534). พิธีกรรมเกี่ยวกับการตายในประเทศไทย. เอกสารประกอบการจัดนิทรรศการ เรื่อง “ประเพณีเกี่ยวกับชีวิต” ณ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร มหาวิทยาลัย ศิลปากร วันที่ 17 ตุลาคม -6 พฤศจิกายน. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป จำกัด.

นิตยสารหมอชาวบ้าน เล่มที่: 101 เดือน/ปี: กันยายน 2530 คอลัมน์: อื่น ๆ
นักเขียนรับเชิญ: จันทนา รณฤทธิวิชัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ -สกุล

นางสาววิลาสินี คำยวน

ที่อยู่

44/26 อ.ลำลูกกา ต.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี 12150

E-mail : foo.wlsn@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2548 - 2553

ระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนระเบียบวิทยา

พ.ศ. 2554 - 2559

ระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย

พ.ศ. 2559 - 2563

ระดับชั้นปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และ
ดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้